

terem, Burbank gazdatisztjei és munkásai szerint, a legizletesebb ételek egyik.

A kiültetésnél a leveleket egymástól három lábnyi távolságban ültetik.

Kedvező időben, a harmadik évben egy hektár termés 400 tonnát is kitesz. A kísérleti telepen a hároméves növény sulya 400 fontot tesz ki, ennek hathetes levelei 6—7 hüvelyk vastagok, üdék, zöldek.

Teljesen száraz homokos talajon 50—75 tonna takarmány nyerhető hektáronként.

Ime, *ha a fenti leírás való*, vagy a valóságot csak megközelelti, mily mérhetlen fontos tényezőjévé válhatik ez hazánk mezőgazdaságának, de különösen száraz, terméketlen homokpusztáink hasznosításának! Füzy Zoltán.

Halálozások. *Lux* Vilmos nyug. m. kir. főerdész (Liptóujvár), továbbá *Grenyik* István árvai urad. erdőgondnok (Polhora), az Országos Erdészeti Egyesület rendes tagjai elhunytak.

Pfenningberger Frigyes, a belyei uradalom nyug. erdőmestere Villányban elhunyt. Béke hamvaikra!

„**A Gazda**“ czimen egy köz- és mezőgazdasági hetilap első számát vettük, amely a kis- és középbirtokosok érdekeinek felkarolását vette programjába. Szerkesztőség és kiadóhivatal Bpest VIII. József-körut 66. Ára egy évre 12 K.

Biehn János Budapest, aszfalt- és kátránytermékeiről szóló árjegyzékére, amely jelen füzetünkhöz van csatolva, felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdőtisztii létszámukban beálló változásokról bennünket levelező-lapon értesíteni sziveskedjenek.)

A m. kir. földmivelésügyi miniszter *Mikes János* m. kir. erdőtanácsost — sok éven át teljesített hasznos szolgálatainak elismerése mellett — állandó nyugalomba helyezte.

A m. kir. földmivvelésügyi miniszter áthelyezte *Bertram J. Albert* m. kir. segéderdómérnököt a bustyaházai m. kir. erdőhivataltól a zsarnóczai m. kir. erdőhivatalhoz.

A m. kir. földmivvelésügyi miniszter a nagybányai m. kir. főerdőhivatalnál alkalmazott *Kaszaniczky Géza* irodatisztet állandó nyugalomba helyezte.

ERDÉSZETI RENDELETEK TÁRA.

I.

KÖRRENDELET.

Valamennyi kir. erdőfelügyelőségnek és m. kir. állami erdőhivatalnak.

4924. I/A—2. 1909. szám. M. kir. földmivvelésügyi miniszter. — A cz . . . i (A . . . vármegye) volt urbéresek egy birtokvételei ügyének rövid ismertetését és a kir. Curiának ebben a birtokvételei ügyben 1909. G. 3. szám alatt hozott ítéletét tartalmazó közleményt /. alatt idecsatolva*) azzal a felhívással küldöm meg a Czjmnnek, hogy az 1898. évi XIX. t.-cz. II. czimének hatálya alá tartozó erdőbirtokokon engedélyezett rendkívüli fahasznalatokból befolyt pénzből vásárolt ingatlanok adás-vételi ügyletét a legéberebb figyelemmel kísérje és ha azok bármelyikét az illető erdőbirtokosokra nézve bármi tekintetben károsnak találja, azt lehetőleg még a vételárnak kifizetése, illetve kiutalása előtt hozza az illetékes közigazgatási erdészeti bizottság tudomására.

Budapest, 1909. évi márczius hó 31-én.

A miniszter helyett:

Mezőssy s. k.
államtitkár.

II.

A kir. Curiának 1909. G. 3. szám alatt kelt s 1909. évi márczius hó 3-án kihirdetett ítélete, melylyel a cz . . . i (A . . . vármegye) volt urbéresek egy birtokvételei ügyletét megsemmisítette.

I. A tényállás rövid leírása.

Cz . . . község volt urbérései 1906. évben elhatározták, hogy urbéri erdőilletőségüknek kihasználásra érett faállományát a H. testvérek tulajdonát

*) L. alább II. alatt.

képező 21683 kat. hold (telekkönyvi adat) és az R. tulajdonát képező 474 kat. hold kiterjedésű legelőterületekért cserébe adják. Kérelmüket A . . . vármegye közigazgatási erdészeti bizottsága útján a földmivelésügyi m. kir. miniszterhez elő is terjesztették. A miniszter azonban azon elvi álláspontjánál fogva, hogy minden közvagyon, tehát az urbéri erdő faállománya is nyilvános árverésen értékesítendő, a cserét nem engedélyezte. Minthogy azonban a volt urbéreszek legelőterületeik nagyobbitására feltétlenül reá voltak szorulva, a miniszter 55254/1906. szám alatt megengedte, hogy urbéri erdejük kihasználásra érett faállományát nyilvános árverésen értékesítsék s a befolyó vételárból a fent jelzett két ingatlant megvásárolják.

A cserét a már hangsúlyozott elvi állásponton kívül a miniszter már azért sem engedélyezhette, mert a két legelőterületet az a . . . i m. kir. erdőhivatal csak 26.000, illetve 1000 koronára becsülte s ezzel szemben alapos kilátás volt arra, hogy nyilvános árverésen a faállomány jóval magasabb áron fog elkelni.

Ez a feltevés valóra is vált, mert árverésen a faállomány 65,050 korona vételárért adatott el.

A vételár a fentebb idézett számú miniszteri rendelet értelmében gyümölcsözőleg lett elhelyezve s e betéti könyv az a . . . i adóhivatal őrizetére bízott.

1908. évi január havában A . . . vármegye tisztí főügyésze és az a . . . i m. kir. állami erdőhivatal vezetője azt jelentették a földmivelésügyi miniszternek, hogy nevezett volt urbéreszek 1907. évi december hó 12-én hozott urbéresgyűlési határozatukkal az eredetileg 26.000 K-ra becsült H.-féle ingatlant 54.600 koronáért vásárolták meg, hogy az adás-vevési szerződést meg is kötötték és hogy ennek a szerződésnek alapján, a d . . . kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság 1908. évi január hó 3-án 47/1908. szám alatt hozott végzésével a megvásárolt ingatlan tulajdonjoga a volt urbéreszek nevére telekkönyvileg be is jegyeztetett.

Minthogy a miniszter ezt az adás-vételi ügyletet a volt urbéreszekre nézve igen károsnak találta s minthogy a volt urbéreszek között kiskorúak is vannak, a m. kir. kincstári jogügyi igazgatóság meghallgatásával 1908. évi január hó 18-án 24.996. szám alatt felhívta A . . . vármegye közigazgatási erdészeti bizottságát, hogy az adás-vételi szerződést árvaszéki jóváhagyás alá terjeszse és hogy az urbéri erdőből eladott rendkívüli fahasználatból befolyt és letétben kezelt pénzüsszezből a vételár kiutalását mindaddig tartsa függőben, míg az árvaszék a szerződés jóváhagyásának kérdésében nem dönt, vagy pedig míg a kötött ügyletnek érvényessége a bíróság részéről ki nem mondatik.

Mikor az eladók látták, hogy a vételárat az erdészeti bizottság nem utalja ki, január hó 4-én meghatalmazott ügyvédjük útján a vételár megfizetése iránt keresetet adtak be a d . . . i kir. járásbirósághoz. E keresetből kifolyólag a bíróság 1908. évi február hó 21-én 1908. Sp. III. 64/3. szám alatt hozott ítéletével kötelezte a volt urbéreszeket az 54.600 korona vételár kamatainak megfizetésére. Ítéletében egyuttal azt is kimondta, hogy miután az urbéreszeket képviselő urbéri elnök a kereseti követelés fennállását beismerte, az ítélet felebbvitelére való tekintet nélkül végrehajtható.

A perbe alperesként fellépni kívánt gyámoltak és gondnokoltak, illetve az ezeket képviselő árvaszéki ügyészszel szemben pedig a határozathozatalt melőzte, mert a közbirtokosság — szerinte — jogi személy lévén, annak egyes tagjai külön-külön alperesként nem szerepelhetnek s így perbe sem léphetnek.

Az árvaszéki ügyész e végzés ellen 1908 március hó 6-án felebbezést adott be a d . . . i kir. törvényszékhez.

Mielőtt a d . . . i kir. törvényszék a beadott felebbezés tárgyában döntött volna, a d . . . i kir. járásbiróság a felperesek kérelmére 1908. márczius 10-én 1908. Sp. III. 64/5. sz. alatt hozott végzésével a felebbezés daczára elrendelte a kielégítési végrehajtást a volt urbéreses tulajdonát képező készpénzre, mely a faanyag eladási árából befolyt és hatósági letétként kezeltetett.

E végzés ellen az árvaszéki ügyész ismét felfolyamodással élt, de sikerre ez sem vezetett.

Mikor a 64/5. sz. végzés jogerőre emelkedett, vagyis 1908 május 22-én a járásbiróság újabb végzésével a vételár összegét és járulékait a letétként kezelt pénzösszegeből kiutalta. Ezt az újabb végzést a kir. járásbiróság 1908 június hó 3-án kelt végzésével — az árvaszéki ügyész által ez ellen beadott újabb felfolyamodás daczára — jogerősnek nyilvánította és azt kifizetés és foganatosítás végett az erdészeti bizottsággal és a miniszterrel is közölte.

1908 jun. 10-én 2044/1908. sz. a. telekkönyvi átírást elrendelő végzés ellen beadott felfolyamodás tárgyában a k . . . i kir. ítélőtábla akként döntött, hogy az elsőbírósági végzést helybenhagyta.

Szerinte ugyanis a közbirtokosság birtokszerzésre jogosult jogi személy lévén, annak vizsgálata, hogy az ingatlan megfelelő vagy tulmagas áron vásároltatott-e meg, nem tartozik a telekkönyvi hatóság hatáskörébe.

Ezzel a táblai végzéssel tehát a telekkönyvi átírást kérdése jogerős befejezést nyert.

A vármegye árvaszéke időközben megkérte a földmivelésügyi minisztert az iránt, hogy a szóbanforgó adás-vevési szerződés tárgyát képező H.-féle ingatlant a miniszterium központjából kiküldendő erdészeti és gazdasági szakértők által becsültesse meg, mert a szerződést a gyámoltak és gondnokoltak érdekei szempontjából csak akkor bírálhatja el, ha megvásárlandó ingatlan valódi értékét ismerni fogja. Ez a becslés meg is történt és a központból kiküldött gazdasági és erdészeti szakértők a birtok *maximalis* forgalmi értékét 31.637 koronára becsülték. Ez a becslés a vármegyei árvaszéknek leküldetett, mire az árvaszék a szerződés jóváhagyásának kérdését függőben tartani határozta, mindaddig, míg a vételár megfizetése iránt indított per jogerős ítélettel befejezést nem nyer. Az esetben ugyanis, ha a szerződés az árvaszéki jóváhagyástól függetlenül, ítéletileg jogérvényesnek mondatik ki, annak az árvaszéki elbírálása amugy is feleslegessé válik.

Az a . . . vármegyei közigazgatási erdészeti bizottság pedig úgy az eladók, mint a vevők részéről az eddig hozzá benyújtott többrendbeli kérvényekre 1908. évi június hó 13-án 2809. szám alatt hozott határozatával kimondotta, hogy a

vételárt nem utalhatja ki, mert a fent idézett 24996/1908. sz. miniszteri rendeletben kikötött feltételek egyike sem következett még be és mert az ingatlan kiterjedését a szakértői becslés foganatosításánál végzett pontos felmérés — az adás-vevési szerződésben kitüntetett 216 kat. holddal szemben — csak 157·9 holdnak találta.

Az erdészeti bizottságnak ezen határozata ellen úgy az eladók, mint a vevő volt urbéresek a miniszterhez felebbezéssel éltek, de a miniszter a közigazgatási erdészeti bizottság határozatát — a felebbezések elutasításával — 95536/1908. számú leiratával jóváhagyta, főként abból az indokból, mert az adás-vevési szerződés érvényessége jogerős ítélettel még kimondva nem lett és mert, ha a vételár előre kiutalványoztatnék, ennek a vételárnak visszatérítése a szerződésnek érvénytelenítése esetén biztosítottak egyáltalán nem látszott.

Az a . . . i kir. járásbírótság 1908. évi augusztus hó 29-én 1908. V. 1980/5. szám alatt hozott végzésével az iránt kereste meg az alispáni hivatalt, hogy a letétként kezelt pénzösszeg betéti könyvecskéjét az a . . . i kir. járásbírótság adóhivatali letétjébe utalja át. A vármegye alispánja azonban ennek a felszólításnak többszöri sürgetés daczára sem tehetett eleget.

Mínthogy így sikertelenné vált minden kísérlet arra nézve, hogy a vevők az általuk követelt vételárat a szerződés érvényességének jogerős kimondása előtt a letétként kezelt pénzösszegeből megkapják, végrehajtást kértek a volt urbéresek ingatlanaira is.

Ezt a . . . i járásbírótság 1908. évi november hó 24-én 2371/1908. telek-könyvi sz. a. el is rendelte és az árverést 1909. év márczius 24-ére tűzte ki.

A d . . . i kir. törvényszék 1908. évi december hó 7-én döntött az árvaszéki ügyésznek a vételár megfizetése tárgyában hozott marasztaló járásbírósnági ítélet ellen beadott felebbezése ügyében, amikor is a kir. törvényszék 1908. D. 147/13. sz. a. hozott ítéletében az árvaszék által előterjesztett felebbezést elfogadta ugyan, de a marasztaló járásbírósnági ítéletet mégis helybenhagyta, mert szerinte a birtokossági gyűlés által kötött adás-vételi szerződés gyámhatósági jóváhagyást nem igényel.

A törvényszéknek ezen ítélete ellen a vármegyei árvaszéki ügyész a kir. Curriánál felülvizsgálati kérelemmel élt. És ezen felülvizsgálati kérelemre hozta a kir. Curia a következő ítéletet:

II. A kir. Curia ítélete (kivonat).

..... „tisztai ügyész felülvizsgálati kérelmének akként helyet ad, hogy a felebbezési bíróság ítéletének megváltoztatásával felpereseket keresetükkel elutasítja és ugyanőket végrehajtás terhe mellett egyetemlegesen kötelezi arra, hogy tisztai ügyésznek összesen 850 K költséget 8 nap alatt fizessenek.“

INDOKOK.

..... „Az alsóbírósnági ítéletekben foglalt ügyállás szerint felperesek a c . . . i volt urbéresek elnökét vonták perbe, és keresetüket arra alapították, hogy ezek az urbéresek a keresetlevélhez csatolt szerződés szerint felpereseknek

erdőbirtokát 54.600 K-ért megvették, erre alapítottan pedig felperesek keresetüket 54.600 K vételárnak megfizetésére, tehát a szerződés teljesítésére irányították.

A fellebbezési bíróság ítéletében nincsenek megállapítva, de az elsőbíróság ítéletekből, tárgyalási jegyzőkönyvekből és ezek mellékleteiből kitétszőleg a felek részéről fel sem hoztak olyan tények, amelyekből jogszerűen meg volna állapítható az, hogy a cz . . . i volt urbéresék valamely korlátlanul szabad rendelkezésük alatt álló közös vagyonukra nézve különleges magánjogi társulatot szerződésileg alakítottak volna.

Ellenkezőleg magából a keresetlevélhez csatolt szerződésből az tűnik ki és az elsőbírósági ítéletek, tárgyalási jegyzőkönyvek és ezek mellékletei szerint a felek között nem is vitás az, hogy a cz . . . i volt urbéresék az urbéri rendezés alkalmával erdőilletőség fejében osztatlan tulajdonul erdőt kaptak és ez az erdő közösen kezeltetik, hogy a földművelésügyi miniszter 55254/1907. számú rendeletével a közlebbi részletes módozatok meghatározása nélkül megengedte, hogy ebben az erdőben a gazdasági üzemtervtől eltérő rendkívüli használatok gyakoroltassanak és e rendkívüli használatból befolyó jövedelem felperesek erdőterületének és R . . . legelőterületének megvételére fordíttassék; hogy azután a rendkívüli használat gyakoroltatott és az ekként befolyt jövedelem megfelelő hatósági őrizet alá vétetett; majd a közös birtokosok gyűlése olyan határozatot hozott, hogy felperesek erdejét az egyidejűleg megsabott áron megveszi, a vételárat a rendkívüli használatból befolyt jövedelemből fogja kifizetni és a szerződésnek felperessel leendő megkö ésére őt egyént küldött ki, ez a határozat az érdekelt felek valamelyike vagy a gyűlés elnöke által panasszal meg nem támadtatott, a kiküldött őt egyén ezután kiállította a keresetlevélhez csatolt szerződést, azonban a földművelésügyi miniszter 24996/1908. számú rendeletei szerint a vételárnak a rendkívüli használatból befolyt jövedelemből való kifizetését meg nem engedte, hanem ezt az utalványozást részben a szerződésnek a közös birtokosok között lévő kiskorúak és gondnokság alattiak érdekében gyámhatósági jóváhagyástól egyelőre függőben hagyta és az illető törvényhatóság közigazgatási erdészeti bizottságát utasította, hogy a szerződést gyámhatósági jóváhagyás alá terjeszse, az illető gyámhatóság pedig a szerződést jóvá nem hagyta, hanem 2438/1908. számú határozatával . . . tisztii ügyészt a szerződés hatálytalanítása céljából jelen perbe leendő beavatkozásra is utasította.

Ezek szerint nyilvánvaló, hogy az az erdő, amelynek rendkívül használatából befolyt jövedelméből és semmiesetre sem valamely más vagyoneértékből a felperesek erdőterülete a felek egyező akaratahoz képest megvételni céloztatott s maga egészében az 1898. évi XIX. t.-cz. és különösen ennek 25—56. §-ainak rendelkezései alá esik és így a keresetlevélhez csatolt szerződés hatálya és ezzel kapcsolatban a jelen per érdeme ezeknek a törvényi rendelkezéseknek alkalmazásával döntendő el.

Az 1898. évi XIX. t.-cz. 25—56. §-ai kivételes, tüzetes és részletes rendelkezéseket foglalnak magukban, éppen ezért kétségtelen, hogy miután eziránt azokban a törvényszakaszokban kifejezett rendelkezés nincs, a közös birtokosok gyűlésének törvényes hatáskörében hozott határozatai, habár ezekben kiskorúak

és gondnokság alattiak érdekét érintő jogcselekmények foglaltatnak is, a törvénytől fogva, külön gyámhatósági jóváhagyásra nem szorulnak és hogy azok ellen a határozatok ellen az érdekelt felek, tehát a kiskorúak és gondnokság alattiak is netáni sérelmeiket csak az 54. §-ban szabályozott panasz útján orvosolhatják, következésképpen dr. P. . . tiszti ügyész pusztán azon az alapon, hogy őt erre a gyámhatóság az érdekelt kiskorúak és gondnokoltak nevében megbizta, a jelen perbe helytfoghatóan be sem avatkozhatott volna.

Azonban az 1898. évi XIX. t.-cz. 31. §-a szerint az, hogy a rendkívüli használatból befolyó jövedelem mire fordíttassék, nem függ a közös birtokosok gyűlésének határozatától, hanem efelett az idézett törvényszakas szerint ennek keretén belül a földmivelésügyi miniszter önállóan rendelkezik, nevezetesen ez a miniszter elrendelheti azt is, hogy az a jövedelem ingatlan birtok vásárlására fordíttassék, a földmivelésügyi miniszternek ebbeli határozatai ellen pedig az idézett törvény 54. §-a szerint csupán a közigazgatási bírósághoz van panasznak helye.

A törvénynek most idézett rendelkezéséből a dolog természeténél fogva jogszerűen következik, hogy ahhoz, hogy a rendkívüli használatból befolyt jövedelemből ingatlan hatályosan vásároltathassék, nem elégséges az, hogy ezt a földmivelésügyi miniszter elvileg, mint ez jelenleg 55254/1907. számú rendeletében is történt, megengedje, hanem szükséges az is, hogy a földmivelésügyi miniszter elfogadjá a vásárlásra lekötni kívánt vételárt és arra vonatkozó összes lényeges kikötéseket, mint amelyek nyilvánvalóan érintik azt a különleges közös és magánérdeket, ami az ilyen vásárláshoz az idézett törvény rendelkezéseihez képest fűződik, vagyis az szükséges, hogy elsősorban a földmivelésügyi miniszter a vásárlásra vonatkozó szerződést legalább utólag a maga egészében jóváhagyja; ez pedig a jelen esetben, a fenn kifejtettek szerint, meg nem történt és így a keresztlevelhez csatolt szerződés ez idő szerint hatályos nem lévén, felperesek annak alapján teljesítést nem is követelhetnek.

Ezek szerint a földmivelésügyi minisztert a közös birtokosok gyűlésének illető határozatába, az ennek alapján megkötött szerződés hatályába és teljesíthetésébe erre irányuló panasz nélkül is a beleszólási jog a fenn kifejtett terjedelemben hivatalból megilleti és így a földmivelésügyi miniszter az erre hivatott közege által a jelen perbe, aminek érdeme nyilván az ő jogkörébe eső kérdések előzetes eldöntésétől függ, beavatkozhatott volna, tehát belátásához képest intézkedhetett akként, amiként 26996/1908. és 95536/1908. számú rendeletei szerint intézkedett; azonban ezekre a rendeletekre való tekintettel a fenn kifejtettekhez képest . . . tiszti ügyész a jelen perbe közvetlenül ugyan a gyámhatóság utasítására, azonban közvetve és tulajdonképen a földmivelésügyi miniszter megbízásából és jogán tekintendő beavatkozottnak; már pedig az ekként történt beavatkozása a fenn kifejezettekhez képest törvényes alappal bír.

Nem bír jogi jelentőséggel az, hogy az alperesként perbevont . . . közös birtokosok gyűlésének elnöke a felperesek által keresetileg érvényesíteni kívánt jogot elismerte, nem pedig azért, mert az 1898. évi XIX. t.-cz. különleges rendelkezéseihez képest az ily jog elismerése megfelelő felsőbbhatósági rendelkezés hiányában ki van zárva.

Ezeknél fogva . . . tiszti ügyész és felperesek által felhozott egyéb és ekként tárgyalanná vált panasz mellőzésével felpereseket csatlakozási kérelmükkel el kellett utasítani, ellenben . . . tiszti ügyész felülvizsgálati kérelmének helyet adni, a felelőbírói bíróság ítéletének e részben megváltoztatásával felpereseket keresetükkel elutasítani és ugyanőket, mint teljesen veszteseket a S. E. 109., 168. és 204. §-ok alapján az összes költségben marasztalni.

Kelt Budapesten a m. kir. Curia felülvizsgálati tanácsának 1909. évi márczius hó 3. napján tartott üléséből.

Havas Károly s. k., a fv. t. b. elnöke.

Fittler Imre s. k. előadó.

Dezsőffy Géza s. k.

Avedik Simon s. k.

Dr. Márkus Dezső s. k.

Kihirdettetett 1909. évi márczius hó 3. napján.

Havass Károly s. k., a fv. t. h. elnöke.

Trombauer Árpád s. k. jegyző.

III.

Valamennyi közigazgatási erdészeti bizottságnak.

4924. I/A—2. 1909. sz. M. kir. földmivelésügyi miniszter. — Benti körrendeletet mellékletével*) együtt azzal közlöm, hogy az 1898. évi XIX. t.-cz. II. czimének hatálya alá tartozó erdőbirtokon engedélyezett rendkívüli fahasználatból befolyt és letétben kezelt pénzüsszegekből vásárolt ingatlanok vételárát az esetben, ha az adás-vételi ügyletet a kir. erdőfelügyelőség vagy a m. kir. állami erdőhivatal a birtokosokra nézve károsnak találta s azt a Czimnek felhívására avagy saját kezdeményezéséből tudomására hozta, mindaddig ki ne utalványozza, míg abban az ügyben az adás-vevési szerződésnek vagy másolatának bemutatása mellett hozzám teendő előterjesztésére leiratomat nem veendi.

Budapest, 1909. évi márczius hó 31-én.

A miniszter helyett:

Mezőssy
államtitkár.

IV.

Valamennyi közigazgatási erdészeti bizottságnak.

5929. I/A—4. 1909. sz. M. kir. földmivelésügyi miniszter. — Tudomásomra jutottak egyes esetek, amidőn az 1898. évi XIX. t.-cz.

*) L. fenn I. és II. alatt.

II. czime alá tartozó közbirtokosságok az említett törvény végrehajtása tárgyában kiadott 15217/899. számú rendelet II. rész 149. §-ának 2. pontjában foglalt és ennek alapján a birtokosságok erdőgazdasági ügyviteli szabályzataiba is felvett azon határozmányokat, melyek értelmében az állami kezelés alatt álló erdő és kopár terület erdőgazdasági ügyeinek intézése céljából tartandó közbirtokossági gyűlések idejéről, helyéről és tárgysorozatáról a kezelő m. kir. járási erdőgondnokság a gyűlés kihirdetésével egyidejűleg írásbelileg értesítendő s amennyiben a megtartandó birtokossági gyűlésen olyan ügyek kerülnek szőnyegre, amelyek tárgyalásánál a m. kir. állami erdőhivatal képviselőjének jelenléte is kívánatos, a gyűlés ideje lehetőleg a m. kir. állami erdőhivatal előzetes hozzájárulásával tüzendő ki: a birtokosságok be nem tartották, illetőleg azokat teljesen figyelmen kívül hagyták.

Miután a birtokosságok felvilágosítására hivatott szakközegek mellőzése a birtokosságok jelentékeny megkárosodására is vezethet: a birtokosságok érdekeinek biztosítása céljából felhivom a bizottságot, hogy az 1898. évi XIX. t.-cz. II. czime alá tartozó összes közbirtokosságokat a legszigorubbán figyelmeztesse a 15217/899. számú végrehajtási rendelet II. rész 149. §-ának 2. pontjában és az erdőgazdasági ügyviteli szabályzatokban foglalt fentebb említett s a birtokosságokat *kötelező* rendelkezések pontos betartására.

Miután továbbá a gyűlések összehívása és kihirdetése az elnökök feladata, *szigoruan figyelmeztesse az összes birtokosságok elnökeit* arra, hogy amennyiben a fentebb említett rendelkezésekkel szemben mulasztások követtetének el, az illető birtokosság elnöke ellen a bizottság az 1898. évi XIX. t.-cz. 42. §-a értelmében fog eljárni.

Budapest, 1909. évi április hó 5-én.

A miniszter megbízásából:

Horváth s. k.
miniszteri tanácsos.

V.

Valamennyi m. kir. állami erdőhivatalnak.

(Előbbi rendeletre hátratképen.)

5929. I/A—4. sz. M. kir. földmivelésügyi miniszter. — Tudomás és miheztartás végett kiadom.

Együttal kapcsolatban 34050/907. és 38797/908. számú, a m. kir. állami erdőhivatalok tiszti személyzetének a közbirtokossági gyűlésben való részvétele ügyében kiadott körrendeleteimmel felelősség terhe mellett kötelességévé teszem az erdőtisztéknek, hogy a kerületükhöz tartozó birtokosságok részéről hozzájuk bejelentett birtokossági gyűlések tárgysorozatait minden esetben vegyék gondos vizsgálat alá s amennyiben azt állapítanak meg, hogy a tárgysorozatba az állami kezelés alatt álló erdővel és kopár területtel kapcsolatos fontosabb ügyek is fel vannak véve, a kitűzött gyűlésen vegyenek részt s abban az esetben, ha a birtokosság a gyűlésen törvénybe, szabályba, vagy a birtokosság érdekeibe ütköző határozatot hozna, a hozott határozat ellen — a törvényes időben — emeljenek okvetlenül panaszt s megokolt, fontosabb esetben egyttal a határozat végrehajtásának előzetes megtiltását is feltétlenül kérjék a vármegye közigazgatási bizottságától.

Amennyiben az erdőtiszték a gyűlésen elháríthatlan okból nem jelenthetnék meg, *köteleességük* az illető gyűlés határozatait a törvényes felszólamlási időn belül *megszerezni* és szükség esetén kötelesek ebben is panaszszal élni.

Budapest, 1909. évi április hó 5-én.

A miniszter megbízásából:

Horváth Sándor

miniszteri tanácsos.

